O VIMANA

Neljä kertaa vuodessa
ilmestyvä jäsenlehti

Julkaisija Interplanetistit ry -
Interplanetisterna rf

Päätoimittaja Aili Nurmiaho
Toimitussihteeri P. Teerikorpi

Tietoja julkaisijayhdistyksestä:

Yhdistyksen tarkoituksena on tutkia ja välittää "lentäviä lautasia" koskevia tietoja.

Puheenjohtaja Ilpo Koskinen

Vuotuinen jäsenmaksu 10 mk

Yhdistyksen postiosoite:
postilokero 10101 Helsinki 10

Postisiirtotili 129 200

Paikalliskerhot:

Jyväskylä	Erkki Erähonka os. Puuppola
Kemi	Kari Kuure os. Urheiluk. 11
Kotka	Pekka Teerikorpi os. Merikatu 4 B
Lappeenranta	"UFO 66" Tapani Kuningas os. Uro kk
Nurmijärvi	Viljo Penttilä os. Nurmijärvi kk.
Pori	Jarl Lund os. Valtakatu 5 D
Seinäjoki	Runar Smedlund

1968
3-4

SUOMEN UFO-TUTKIMUS

on vastaanottanut tähän mennessä noin 200 UFO-havaintoa eri puolilta maatamme. Näiden joukossa on muutamia erinomaisia tapauksia. Eräässäkin havainnossa silminnäkijä oli vain puolen metrin päässä UFOsta. Valitettavasti emme voi vielä tässä VIMANAssa julkaista yhtään havaintokertomusta, koska tarkemmat tutkimukset ovat vielä kesken. Eniten on havaintoilmoituksia tullut Pohjanmaalta (varsinkin Seinäjoen ympäristöstä).

Haluamme kiittää kaikkia niitä, jotka ovat tavalla tai toisella auttaneet meitä tässä työssä, ja toivomme, että yhteistyömme voisi jatkua. UFO-tutkijoiden koulutuksesta ja verkostosta kerromme tarkemmin seuraavassa VIMANAssa. Vielä on ehkä syytä mainita siitä, että edelleen tarvitsemme uusia UFO-tutkijoita. Tulkaa siis mukaan.

INTERPLANETISTIEN JÄSENTUTKIMUS

on vielä pahasti kesken, mikä johtuu siitä, että vain noin puolet jäsenistä on tähän mennessä palauttanut kyselykaavakkeen. Ilmeisesti eräät ovat käsittäneet asian niin, että koska heillä ei ole omakohtaisia UFO-havaintoja, niin heidän ei myöskään tarvitse palauttaa jäsentutkimuslomaketta Suomen UFO-tutkimukselle. Tulkoon siis nyt kaikkien jäsenten tietoon, että jokainen interplanetisti osallistuu jäsentutkimukseen täysin riippumatta siitä, onko hänellä omia UFO-havaintoja vai ei. Kehotamme siis kaikkia niitä, jotka eivät ole vielä lähettäneet jäsentutkimuslomaketta Suomen UFO-tutkimukselle (os. Uro), tekemään tämän mahdollisimman pian. Ellemme saa kaikkien jäsenten lomakkeita, ei tutkimuksella ole paljoakaan merkitystä. Mikäli lomakkeenne olisi sattunut häviämään, pyytäkää uusi lomake.

VIITTEITÄ UFO-TUTKIJOILLE

UFO-tutkimuksen kenttä voidaan käytännöllisyyssyistä jakaa esim. seuraaviin kolmeen osaan, jotka kuitenkin ovat kiinteästi toisiinsa liittyneinä:

1) Yleiset havainnot v. 1940 -
Tämä osa käsittää kaikki lentävistä tai maassa nähdyistä esineistä tehdyt nykyajan havainnot.

Tutkimuksen ensisijaisena tarkoituksena voidaan tässä yhteydessä pitää esim. luotettavien yksityistapausten pohjalta luotavaa kokonaiskuvaa UFO-ilmiön ulkonaisesta ilmenemisestä nykyaikana. Yksityistapausten tiedot saattavat lisäksi tuoda selvitystä joihinkin ilmiön sisäistä rakennetta koskeviin kysymyksiin. Lähdeteoksia tältä alueelta mm.:

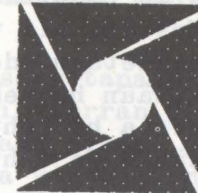
Vallée: Anatomy of a Phenomenon, Henry Regnery Co. Chicago, USA
Challenge to Science (kustantaja sama kuin edellä)
NICAP: UFO-Evidence, 1536 Connecticut Avenue, N.W. Washington D.C. 20036 USA
Ruppelt: The Report on UFOs, Doubledag & Co, 1956
Rehn: Lentävät lautaset
Edwards: Lentävien lautasten arvoitus

2) Humanoidihavainnot v. 1940 -
Tämä osa käsittää kaikki ne tapaukset, jolloin on väitetty havaituksi eläviksi olennoiksi tulkittuja hahmoja UFOjen yhteydessä (tai joissakin tapauksissa muutenkin). Eräs tällaisten tapausten lähemmän tutkimisen puolustaja (G.Creighton/The Humanoids) kirjoittaa: "Muutamien viimeksi kuluneiden vuosien aikana on tullut lisääntyvässä määrin ilmeiseksi, että ongelmamme todellinen ydin on löydettävissä ns. "kohtaamisilmoituksissa", jotka ovat niin käsittämättömiä, niin hämmentäviä, että tervejärkisten ihmisten vaistomaisena reaktiona on ollut kertakaikkinen niistä erossa pysytteleminen. Mutta me emme voi ummistaa niille silmiämme, sillä ne käsittävät tosiasiassa kaiken tutkittavissamme olevan aineiston." Edellä mainitut teokset sisältävät jonkin verran humanoidihavaintoja koskevaa aineistoa. Flying Saucer Review-n erikoisjulkaisu "The Humanoids" (Flying Saucer Review, 49 a Kings Grove Peckham, London, S.E. 15, England) on välttämätön jonkinlaista kokonaiskuvaa humanoidikysymyksestä haluavalle. Edelleen mainittakoon Flying Saucer Review´n vuosien varrella julkaisemat ko. aihetta käsittelevät artikkelit.

3) Kaikki ennen v.1940 tehdyt havainnot
Vuosikymmeniä, ehkä satoja tai tuhansiakin vuosia sitten tehtyjen UFO-havaintojen tutkiminen on luonnollisesti vaikea tehtävä, mutta sen merkitystä osana UFO-tutkimuksen kokonaisuudessa tuskin voidaan kieltää. Kirjansa "The Flying Saucer Vision" esipuheessa John Michell ilmaisee asian seuraavasti: "Koska me tuskin voimme spekuloida tulevaisuuden tapahtumista, jotka saattavat joka tapauksessa olla nykyisen näkemyspiirimme ja ilmaisukeinojemme tuolla puolen, niin meidän ainoa keinomme tutkia nykyään taivaalla näkyvien merkkien merkitystä on selvittää mitä niistä tiedettiin tai ajateltiin menneinä aikoina. Jumalien ympyriäisistä ilma-aluksista kertova perimätieto on säilynyt uskonnollisissa toimituksissa ja monumenteissa, mytologiassa ja kansantarustossa. Jos me vertaamme tämän perimätiedon silloista merkitystä siihen merkitykseen, joka uudella lentävien lautasten legendalla alkaa olla meille nykyajan ihmisille, niin jokin kaava saattaa ilmetä." Useimmat UFO-havaintoja yleisesti käsittelevät teokset sisältävät myös viittauksia vanhempiin havaintoihin. Flying Saucer Review'ssa on ollut myös useita sekä viime vuosisadan että sitä aikaisempia havaintoja koskevia kirjoituksia. Mielenkiintoinen ja suositeltava teos on edellä mainittu
John Michell: The Flying Saucer Vision, Sidgwick & Jackson, London 1967.

Useimmat em. teoksista on tilattavissa Englannista Watkinsin kirjakaupasta: John M. Watkins, 21 Cecil Court, Charing Cross Road , London W.C.2

SUOMALAISIA UFO-KERHOJA:

TAMPEREEN FUFOI

Viime aikoina on UFO-harrastus Suomessa selvästi voimistunut. Niinpä paikallisia UFO-kerhoja syntyy jatkuvasti eri puolille maatamme. Nykyisin kerhoja lienee noin viisitoista, joista viimeisin perustettiin lokakuussa Ouluun (pj. Matias Päätalo). Varsinaisten kerhojen lisäksi maassamme on tuntematon määrä ns. UFO-piirejä yms.

Seuraavassa esittelemme VIMANAn lukijoille erään UFO-kerhon. Se että esittelymme kohteena on juuri Tampereen FUFOI, johtuu lähinnä siitä, että tämä kerho on osoittanut suurta aktiivisuutta toiminnassaan, ja se kelpaisi monessa suhteessa esimerkiksi muillekin kerhoille. FUFOI (Finnish UFO Investigation) on kokonaan nuorten UFO-kerho ja saattaa olla, että sen toiminnallisuus selittyy osaltaan sillä, että sen jäsenten keski-ikä on noin 19 vuotta.

FUFOI:n syntymäpäivänä voidaan pitää joulukuun neljättä 1967, sillä tuolloin kerho sai itselleen oman huoneen. Tämä kerhohuone onkin osoittautunut onkin osoittautunut koko toiminnan tukipylvääksi. Oman kerhohuoneen hankkiminen oli konkreettinen osoitus siitä, että kiinnostus asiaan oli todella suuri. Jo ennen kerhohuonetta fufoilaisilla oli varsin innokasta toimintaa, josta on esimerkkinä mm. se, että kolme heistä esiintyi nuorten radion ohjelmassa "Lentävät lautaset".

Alku FUFOInkin toiminnassa oli varsin hankalaa. Ensiksi oli vain tyhjä huone, josta maksettiin (ja maksetaan edelleenkin) 70 mk kuukaudessa. Ei ollut mitään huonekaluja, istuttiin lattialla. Valaistuksesta huolehtivat kynttilät. Pian saatiin kuitenkin sähkö ja vähitellen alkoi ilmestyä myös erilaisia huonekaluja. Joulukuun aikana pidettiin jo viisi yleistä kokousta. Varsinaisia jäseniä oli tässä vaiheessa vain yhdeksän ja he tietenkin vastasivat kaikista menoista. Vuoden vaihtuessa toiseksi alkoi huoneen seinille ilmestyä UFO-aiheisia piirroksia ja maalauksia, lentolautasia ja humanoideja, jotka luovat sopivan tunnelman kerhohuoneeseen. Tammikuun loppupuolella FUFOI tuli yhdellä iskulla kuuluisaksi, kun Aamulehti julkaisi 28.1.68 FUFOI:sta suurella valokuvalla varustetun kirjoituksen otsikolla "UFOT - totta vai tarua? Nuorten UFO-kerho toimii Tampereella". Tämän jälkeen jäseniä saatiin runsaasti lisää, ja yleisten kokousten aikana kerhohuone alkoi käydä jo liian pieneksi.

Maaliskuussa FUFOI julkaisi oman lentolautasaiheisen korttinsa, josta on tähän mennessä otettu jo useita painoksia. Talven aikana suoritettiin myös muutamia vierailuja toisten alan harrastajien luokse. Kerhon puheenjohtaja ja edustaja kävivät esim. tutustumassa Saksan UFO-keskukseen Wiesbadenissa. Huhtikuussa FUFOI järjesti yhdessä Suomen Planetistien Seuran kanssa suuren UFO-tilaisuuden Tampereen Sampolassa. Kerhon osuutena oli UFO-näyttelyn järjestäminen. Tätä varten suurennettiin UFO-valokuvia, maalattiin havainnollisia tauluja, hankittiin kirjallisuutta, lehtiä jne. Näyttely olikin varsin edustava, sillä niin paljon ei Suomessa ole koskaan aikaisemmin ollut UFO-materiaalia nähtävänä.

Kesäkuukausien aikana FUFOI:n toiminta oli vähäistä, sillä suurin osa jäsenistä ei kesän aikana ollut Tampereella, varsin monet viettivät kesänsä ulkomailla. Kerhohuone oli kuitenkin joka päivä käytössä, vaikka varsinaisia UFO-kokouksia ei kesällä pidettykään. Kesällä suoritettiin kerhohuoneen seinien maalaus, jossa käytettiin useita eri värejä. Tämä toimenpide muutti huoneen paljon viihtyisämmäksi.

Syyskuussa alkoi toiminta jälleen entiseen tapaan. Syksyn aikana kerho on hankkinut jonkin verran UFO-kirjallisuutta. Tarkoituksena onkin saada aikaan jonkinlainen UFO-kirjasto. Tässä vaiheessa kirjoja on vasta parikymmentä, mutta lisää on tulossa. Kirjojen hankkimisessa on ollut avuksi Tampereen kaupungin FUFOI:lle myöntämä määräraha 500 mk. Syksyn aikana toimintaa on pyritty entisestäänkin laajentamaan ja monipuolistamaan. Niinpä kerran viikossa on ns. hypnoosi-ilta, jolloin pyritään tutustumaan erilaisten kokeiden avulla hypnoosin maailmaan.

FUFOI toimii lähinnä kahdella tavalla. Ensinnäkin se on UFO-kerho, mutta sillä on myös toinen tehtävä. Kerhohuone toimii myös nuorten vapaa-ajanviettopaikkana, koska jäsenet - ja miksei muutkin - voivat tulla sinne koska tahansa aikaansa viettämään. Ulkopuolisia käykin melko runsaasti, ehkä noin 100 ihmistä kuukaudessa.

FUFOI:sta voisi kertoa paljon enemmänkin, mutta ehkä edellisestäkin on käynyt jo ilmi, että tämän kerhon toiminta on ollut varsin menestyksellistä. Menestys on puolestaan johtunut siitä, että kerhossa on muutamia henkilöitä, jotka ovat uhranneet runsaasti aikaa ja hieman myös varoja tämän asian hyväksi. Toivottavasti tulevaisuus tuo tullessaan muitakin yhtä aktiivisia UFO-kerhoja. (TK)

OULUN UFO-KERHO

Ouluun on nyt perustettu UFO-kerho, joka on itsenäinen ja puolueeton UFO-tutkijoiden ja alan harrastajien yhdysside ja yhteistyöelin, perustuen paikalliseen tutkimustoimintaan. >

Kerhomme rekisteröidään omaksi yhdistykseksi, emmekä toimintamme vielä tässä vaiheessa pidä mitään esitettyä teoriaa UFOista oikeana ja lopullisena. Suoritamme tässä asiassa oman perustutkimuksemme ja vertaamme niitä myöhemmin muihin vastaaviin. Olemme valmiit yhteistyöhön UFO-tutkimuksessa kaikkien Suomessa toimivien UFO-kerhojen ja yhdistysten kanssa. Kunnioitamme myös eri tavalla ajattelevien näkökantoja.

Matias Päätalo

Lentäviä lautasia tutkitaan Oulussa

Pari kymmentä tunnistettua käsittelevää kohdetta keskusteli Oulussa keskiviikkona tunnistamattomista lentävistä kohteista. Sanoista syntyi Oulun UFO-kerho, sääntöjen kolmas pykälä: Kerhon tarkoituksena on tutkia UFOjen (lentävien lautasten) esiintymistä yhteistoiminnassa eri tieteenalojen kanssa ja välittää UFOja koskevia tietoja.

Ufologisen tutkimuksen aputieteitä ovat lähinnä tähtitiede, meterologia, astrobiologia, fysiikka ja kemia. Näiltä aloilta pyritään kerholle saamaan tieteellisiä neuvonantajia.

Lentäviä lautasia viileän tieteellisesti käsitteleviä yhdistyksiä on Suomessa jo kymmenkunta. Ne tutkivat ovatko UFOt salaisia aseita tai vakoilulaitteita, massapsykoosin muovaamia harhakuvitelmia, parapsykologian tai uskonnon alaan kuuluvia ilmiöitä, tavallisten lentohavaintojen virhetulkintoja, ulkoavaruudesta saapuvia laitteita, tieteelle toistaiseksi tuntemattomia luonnonilmiöitä tai jotain muuta.

Oulun UFO-kerhon puheenjohtajaksi valittiin somistaja Matias Päätalo, varapuheenjohtajaksi aluejohtaja Elis Grahn ja johtokuntaan lisäksi insinööri Heino Haavisto, ark.yo Tapani Koivula, fil.yo Olli Pajula, opiskelija Pauli Ollikainen ja koululaiset Reino Helve ja Lauri Kurkela.

Heitä ja kerhon jäseniä askarruttavista kysymyksistä mainittakoon pari kiintoisaa teoriaa: UFOt liikkuvat vääristelemällä vetovoimakenttää ja muuttamalla sen käyttöenergiakseen; suurvaltain kuumeinen halu päästä kuuhun johtuu siitä, että lentävät lautaset käyttävät sitä tukikohtanaan.

UFO-SYMPOSIUMI USAssa

(Flying Saucer Review 5/68)

Arizonan yliopistossa toimiva meteorologi, tri James E. McDonald on ystävällisesti lähettänyt meille yksityiskohtaisia tietoja UFO-symposiumista, joka pidettiin heinäkuun 29. pnä Rayburn Building´issa Washington D.C:ssä Edustajainhuoneen tiede- ja avaruuskomitean läsnäollessa ja kalifornialaisen George P.Millerin toimiessa puheenjohtajana. Tri McDonald korostaa, että tämä kokous ei ollut tarkoitettu kaikille Kongressin jäsenille, vaan se oli pikemminkin jonkinlainen seminaari, jossa probleemaa eri puolilta tarkastelleet tiedemiehet halusivat tiedottaa tutkimustuloksistaan tälle vaikutusvaltaiselle komitealle.

Aikaisemmin tänä vuonna edustaja J. Edward Roush oli vaatinut Kongressin yhteydessä tapahtuvaa lentävien lautasten tutkimista huomauttaen, että oli aika tarkastella tätä probleemaa pikemminkin tieteellisestä kuin sotilaallisesta näkökulmasta käsin. Tri McDonald mainitsi, että tämän saman edustajan "alku- ja loppuhuomautukset" olivat "luonteeltaan hyvin positiivisia".

Tri Allen J. Hynek, tähtitieteilijä Northwestern University´sta ja USAn Ilmavoimien tieteellinen neuvonantaja UFOja koskevissa kysymyksissä, avasi tilaisuuden 30 min:n esitelmällä, jossa hän voimakkaasti korosti UFO- arvoituksen vakavuutta. Hän vaati Liittovaltion tukemaa UFO-tutkimusohjelmaa, joka suoritettaisiin yhteistyössä YKn kanssa huomioon ottaen monet tärkeät ulkomailla tehdyt havainnot.

Seuraavana puhui tri McDonald, joka painotti probleeman vakavuutta ja korosti kannattavansa hypoteesia ei-maanpäällisistä vierailijoista. Hän mainitsi myös ilmakehän valoilmiöihin perustuvien tri Menzel´in "selitysten" riittämättömyyksistä ja Philip J. Klass´in plasma-UFOja koskevan teorian puutteista. Edustaja Ryan´in (New York) kehotuksesta tri McDonald puhui lisäksi "sähkövoimajärjestelmien häiriöihin" liittyvistä probleemoista.

Muita esitelmöitsijöitä olivat:

Tri Carl Sagan Cornell´in yliopiston tähtitieteen laitokselta, joka kertoi todennäköisyyden muualla Linnunradassa olevan älyllisen elämän puolesta kasvaneen, mutta joka ei vielä ollut löytänyt vakuuttavia todisteita UFOjen olemassaolosta;

Tri Robert Hall Illinoisin yliopistosta, joka tarkasteli UFOjen herättämiä sosiologisia ja sosiaalipsykologisia kysymyksiä ja korosti, ettei ollut syytä pitää UFO-ongelmaa pelkästään "hysteerisenä tartuntailmiönä";

Tri James Harder Kalifornian yliopistosta, joka tarkasteli elokuun 13 pnä vuonna 1960 tehtyjä Red Bluff-havaintoja;

Tri R.N.L. Baker UCLA´sta ja System Corporation´sta, joka puhui tutkatarkkailujärjestelmistä ja ajatuksistaan, jotka koskivat UFOille tarkoitettavaa herkempää tarkkailuverkostoa.

COLORADON UFO-TUTKIMUS

Sen johdosta, että toimitukselta on tiedusteltu USAssa suoritettavan yliopistollisen (Colorado) UFO-tutkimuksen vaiheita, ilmoitamme, ettei ko. tutkimuksesta ole edellisen VIMANAn julkaisun jälkeen saapunut mitään tarkempia tietoja.

 GEORGE ADAMSKI JA

"PITKÄTUKKAISET AVARUUSIHMISET"

George Adamski († 1965) kertoo kirjassa Flying Saucers Have Landed, joka suomeksi on ilmestynyt nimellä Lentävät lautaset - onko niitä I ja II osa, kuinka hän kuuden silminnäkijän todistaessa tapasi marraskuun 20 päivänä 1952 Kaliforniassa Desert Centerissä laskeutuneen lautasen miehistöön kuuluneen henkilön ja oli jonkinlaisessa yhteydessä tähän viittomakielen ja telepatian avulla.

Adamski kuvailee em. kirjassa tätä avaruusmiestä seuraavasti:

"Hänen pituutensa oli noin 1.98 m ja paino meidän mittojemme mukaan noin 62 kiloa. Olettamukseni mukaan hän oli 28 vuotias, vaikka ehkä hän olisi voinut olla vanhempikin.

Kasvot olivat pyöreät, otsa erikoisen korkea, silmät suuret, levolliset, harmaanvihreät, vähän vinot ulkoreunoiltaan, poskipäät vähän korkeammat kuin länsimaalaisilla, mutta ei niin korkeat kuin intialaisilla tai itämaalaisilla, hienomuotoinen nenä, ei silmiinpistävän suuri, tavallisen suuruinen suu, jossa oli kauniit valkeat hampaat, jotka loistivat hänen puhuessaan tai hymyillessään. En osaa kuvailla hänen ihoaan tarkemmin kuin sanomalla, että sillä oli vaalea tasainen auringonrusketuksen väri. Hiukset olivat hiekanväriset laskeutuen kauniina aaltomaisina kiharoina olkapäille . Kuten sanoin, hän oli avopäin tukka tuulessa liehuen. Puku

oli tehty yhdestä kappaleesta . . . . se oli suklaanruskea, siihen kuului hyvin väljä pusero, jossa oli korkea kaulus, melkein kuin pullovereissa, mutta ei alastaivutettu. Hihat olivat pitkät, hyvin väljät muistuttaen raglanhihoja, hihansuut kiinteät. Noin 20 cm levyinen nauha oli vyötäröllä. Ainoa poikkeus puvun värissä oli noin 4 cm levyinen reuna vyötärönauhan ylä- ja alareunassa. Tämä reunus oli vaaleampi, kullanruskea.

Housut olivat hyvin väljät, nilkkojen kohdalta kiinnitetyt samanlaisella nauhalla kuin hihansuut, mistä johtui, että ne muistuttivat hiihtohousuja.

Kangas oli varmaankin kudottua, hyvin hienoa kudosta ja itse kudonta oli toisenlaista kuin meillä. Koko puvussa oli jokin loiste, mutta en osaa sanoa, johtuiko se jälkikäsittelystä vai langoista, joita oli käytetty. Se ei näyttänyt meidän satiinilta tai silkiltä tai rayonilta, sillä se loisti pikemminkin kuin kiilsi.

En nähnyt siinä mitään vetoketjua, nappeja, solkia, hakoja tai taskuja enkä nähnyt myöskään mitään saumoja, kuten meidän puvuissamme. Puvun valmistustapa on minulle edelleenkin arvoitus.

Hänen jalkineensa olivat häränveren väriset, jostain kudotusta, mutta ei puvun kaltaisesta aineesta ja muistuttivat nahkakenkiä. Korot olivat hieman matalammat kuin meidän kengissämme ja varpaan päät tylpät."

George Adamski on eräs UFO-ilmiön kiistanalaisimmista hahmoista; missä määrin ja missä mielessä, jos lainkaan, hänen kertomuksensa liittyvät "todelliseen" UFO-ilmiöön, on edelleen hämärän peitossa. Muutamia UFO-laskeutumiskuvauksia, jotka eivät kuulu ns. varsinaisiin kontaktiväitteisiin, tutkisteltaessa ei voi olla huomaamatta tiettyjä yhtäläisyyksiä Adamskin "venuslaisen" ja laskeutuneiden olentojen välillä. Tätä ei luonnollisestikaan pidä käsittää jonkinlaisena todistuksena Adamskin kokemuksen todenperäisyydestä, vaan pikemminkin mielenkiintoisena kaavana joka on havaittavissa joissakin silminnäkijöiden raporteissa ja sellaisena se tuonee uutta aineistoa, ehkäpä tulevaisuudessa hedelmälliseksi osoittautuvaa, UFO-tutkijan käytettäväksi. Hämmästyttävintä näissä kertomuksissa on tietenkin tuo väitetty täsmällinen fyysinen samankaltaisuus Maan ihmisen ja tavatun olennon välillä, seikka joka mikäli se on totta - ilmeisesti aiheuttaisi syvälle käypiä muutoksia joihinkin historiaa tai evoluutiota koskeviin käsityksiimme. Eri yhteyksissä on kuitenkin korostettu sellaista mahdollisuutta, että joissakin tapauksissa silminnäkijät eivät objektiivisesti ottaen näe, mitä uskovat näkevänsä vaan että heidän saamansa todellinen aistinärsyke joko spontaanisesti tai "ulkopuolisella avustuksella" antaakin aiheen aistinkuville, jotka ovat ko. havainnontekijälle sopivia tai mieluisia; jälkimmäisessä tapauksessa suoritetaan siis silminnäkijän "harhautus" sopivalla keinolla.

Seuraavassa esitetään muutamia mainitunkaltaisia, Etelä-Amerikasta peräisin olevia UFO-olentokuvauksia, jotka on poimittu suoraan Flying Saucer Review'n erikoisjulkaisusta "The Humanoids". Ko. julkaisussa tunnetut alan tutkijat käsittelevät ilmoituksia UFOjen lähilaskeutumisista ja niiden yhteydessä havaituista olennoista. Gordon Creighton on kirjoituksessaan koonnut 65 tällaista tapausta Etelä-Amerikasta. Muistettakoon vielä, että seuraavankaltaiset UFO-olentoja koskevat kuvaukset, jotka korostavat miltei täydellistä ihmisyhtäläisyyttä, eivät muodosta kuin osan kaikista kuvauksista. (Kts. myös kirjoitusta "Viitteitä UFO-tutkijoille")

Linha Bela Vista, Rio Grande do Sulin valtio, Brasilia.

Illalla joulukuun 9.pnä vuonna 1954 maanviljelijä Olmira da Costa e Rosan ollessa leikkopapu- ja maissipellollaan 2,5 mailin (n.4 km) päässä Venancio Ariesta hän kuuli jotakin "kuin ompelukoneen" ääntä, ja läheisellä niityllä olleet eläimet joutuivat pakokauhun valtaan. Sitten hän näki esineen

joka oli hellekypärän tai tutkimusmatkailijan hatun muotoinen, kerman värinen ja savuisen usvan ympäröimä. Se leijaili aivan maanpinnan yläpuolella, ja kolme oudon näköistä miestä oli näkyvissä yksi aluksen sisäpuolella (hänen päänsä ja olkapäänsä pistivät esiin aluksesta, ilmeisesti oviaukosta), yksi tutki piikkilanka-aitaa ja yksi oli aivan maanviljelijän lähellä. Hämmästyksissään maanviljelijä pudotti kuokkansa ja (hänen lähellään ollut) mies hymyili, tuli hänen viereensä, otti kuokan maasta, tutki sitä huolellisesti ja ojensi sen takaisin maanviljelijälle. Sitten hän kumartui, nyhtäisi maasta muutamia kasveja ja käveli takaisin esineeseen muiden mukana. Alus nousi hiljaa noin 30 jalan (n.10 m) korkeuteen, sitten kiihdytti vauhtiaan ja kiiti pois länttä kohden suurella nopeudella.
Maanviljelijä, joka oli miltei täysin lukutaidoton, ei ollut koskaan kuullut "lentävistä lautasista". Hänellä oli mahdollisuus tarkastella näitä miehiä lähietäisyydellä ja hyvin yksityiskohtaisesti. He olivat keskikokoisia, leveäharteisia ja heillä oli pitkä vaalea tukka, joka liehui tuulessa. Erittäin kalpeine ihoineen ja vinoine silmineen he eivät olleet normaalin näköisiä Maan ihmiseen verrattuna. Heidän vaatetuksensa käsitti vaaleanruskean suojapuvun kaltaisen asun, joka oli kiinnitetty heidän kenkiinsä. Kengät olivat kannattomat. Maanviljelijä päätteli, että he olivat varmasti lentäjiä jostain toisesta maasta.

(Gordon Creighton mainitsee tämän havaintokertomuksen jälkeen: "Huomaa äärimmäinen yhtäläisyys näiden miesten ja Adamskin "venuslaisen" kanssa. Rehellisyyden nimessä tulisi tämä ja muut latinalais-amerikkalaiset "pitkätukkaisten" miesten tapaukset tutkia hyvin huolellisesti. Ilmeisesti näin ei kuitenkaan ole tehty.")

Porto Alegre, Rio Grande do Sulin valtio, Brasilia.

Marraskuun 10.pnä vuonna 1954 ollessaan autoajelulla perheensä kanssa eräs porto-alegrelainen agronomi näki laskeutuneen kiekon, josta ilmestyi esiin kaksi ilmeisesti normaalikokoista miestä, joilla oli pitkä tukka ja suojapuvun kaltaiset vaatteet. He lähestyivät autoa pitäen käsiään päänsä yläpuolella, mutta agronomi vaimonsa ja tyttärensä vaatimuksesta kiihdytti vauhtia ja jätti oudot miehet jälkeensä. He näkivät miesten menevän takaisin kiekkoon, joka kohosi taivaalle huimaavalla nopeudella.

Sao Sebastino, Brasilian eteläranikko.

Klo 19,10 eräänä päivänä heinäkuussa vuonna 1957 (tarkka päivämäärä ei ole tiedossa), kun professori Joao de Freitas Guimaraes, lakimies ja roomalaisen oikeuden professori Santoksen katolisessa oikeustieteellisessä tiedekunnassa, istuskeli lähellä rantaa, hän näki hohtavan, hatun muotoisen aluksen lähestyvän mereltä ja laskeutuvan veden ääreen hänen lähellensä. "Pullovatsaiseen" alukseen ilmestyi aukko ja metalliset portaat heitettiin ulos sekä laskeutumisköysi, johon oli kiinnitetty palloja.

Kaksi kookasta miestä, yli 5 jalkaa 10 tuumaa pitkiä (180-190 cm), joilla oli pitkä, vaalea, hartioille ulottuva tukka, laskeutui portaita pitkin alas. Heidän ihonsa oli vaalea, heillä oli kulmakarvat ja heidän olemuksensa oli nuorekas ja ja heillä oli viisaat, ymmärtäväiset silmät. Heillä oli päällään vihertävät, yksiosaiset asut, jotka istuivat tiukasti kaulassa, ranteissa ja nilkoissa.

Professori hyppäsi jaloilleen ja kysyi portugaliksi, italiaksi, espanjaksi, ranskaksi ja englanniksi mistä he olivat tulleet, mutta ei saanut vastausta. Sitten hän tajusi, että he antoivat hänelle telepaattista kutsua tulla heidän alukseensa ja hän tekikin niin. Hän huomasi, että he hyppäsivät kevyesti portaat ylös tukien itseään vain toisella kädellä, kun taas hänen täytyi pitää kiinni molemmilla käsillään.

Valaistussa osastossa oli ympyränmuotoinen istuin, jossa hän istui miehistön kanssa (kolme tai neljä kaikkiaan). Kone nousi ja vei heidät lennolle. Palattuaan hän huomasi, ettei hänen kellonsa enää toiminut, mutta arvioi viettäneensä 30 - 40 min. heidän kanssaan. Professori kertoi sanomalehdille, että hänen mielestään nämä olivat edistyneitä olentoja, jotka haluavat varoittaa alkeellisia Maan asukkaita lajiamme uhkaavasta vaarasta.

Quebracoco, Brasilia.

Illalla 10. pnä lokakuuta vuonna 1957 espanjalainen laivastoupseeri Miguel Espanol kohtasi suunnattoman UFOn ajaessaan seuralaisensa kanssa kuorma-autolla Ceres´een. Oltuaan aluksi korkealla taivaalla koko seudun kylpiessä sen valossa alus laskeutui ja pysäytti kuorma-auton. He arvelivat aluksen olleen ainakin 500 jalkaa (n. 150 m) pitkä ja 130 jalkaa (n.40 m) korkea ja soikean tai lautasen muotoinen. Sen kuvusta pisti esiin pitkä "antenni", jonka päässä oli punainen valo.

Tuo leijaileva hirviö sammutti nyt kaikki häikäisevät valonsa, ja nuo kaksi miestä näkivät seitsemän täysin ihmisen näköistä olentoa, lapsen kokoisia, joilla oli pitkä tukka ja hohtavat vaatteet, ilmestyvän avonaiseen luukkuun aluksen kyljessä ja tuijottavan heitä kohden alas äänettömästi noin kolme minuuttia. Sitten suuri kone lensi pois päästäen samalla lentoon pienen kiekon. Pieni kiekko katosi pohjoiseen päin suuren mennessä etelään.

Resistencia, El Shacon maakunta, Argentiina.

Klo 18,30 eräänä iltana vuonna 1963 (päivämäärää ei ole annettu) Precidencia La Plazasta Resistenciaan kulkeneen tavarajunan kolmihenkinen miehistä näki suuren olennon "yli kaksi metriä pitkän", joka oli pukeutunut yksiosaiseen punaiseen asuun, kävelevän pitkin ratakiskoja heitä kohden. Olento oli ihmisen kaltainen, sillä oli kalpea iho, pitkä vaalea tukka ja se kantoi jotakin käsissään "aivan

kuin olisi tarjonnut sitä". Se vaikutti pienen lapsen ruumiilta.

Yht´äkkiä, kun veturi oli vain viiden metrin päässä olennosta, se "ampaisi ylöspäin aivan kuin tuulen pyörteessä" ja katosi.

Sillä välin Resistenciassa samaan aikaan päivästä Justo Masin´in ja hänen poikansa istuskellessa puutarhassaan illallisella "outo olento laskeutui heitä kohden". Masin´in lehdistölle antama kuvaus olennosta vastasi joka suhteessa junamiehistön antamaa ilmoitusta. (PT)

UFOt - YSTÄVIÄ, VIHOLLISIA VAI MIELIKUVITUSTA

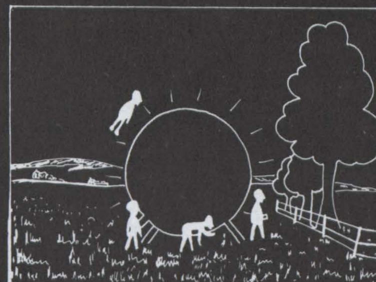
UFO - Friend, Foe or Fantasy on nimeltään pieni kirjanen, jonka yhdistyksellemme on lähettänyt sen julkaisija "Christian Research Institute", 116 Surrey Drive, Wayne, New Jersey 07074, U.S.A.). Tämä 26-sivuinen kirjanen, joka on myös osoituksena siitä kiinnostuksesta, jota UFO-ilmiötä kohtaan eri piireissä tunnetaan, käsittää pari artikkelia UFO-tutkimuksesta, muutamia valokuvia ja ennenkaikkea varsin täydellisen luettelon ja pienen katsauksen ilmestyneistä alan teoksista. Kirjakatsauksissa on tosin joissakin kohdin hiukan havaittavissa julkaisijajärjestön vakaumuksen vaikutuksia, mutta kuitenkin juuri näiden hyvien lähdeviitteiden sekä UFO-järjestöjä koskevien tiedonantojen vuoksi voidaan kirjasta suositella etenkin niille, jotka haluavat saada yleisiä tietoja UFO-kirjallisuudesta tai haluavat solmia yhteyksiä ulkomailla toimiviin tutkimusjärjestöihin

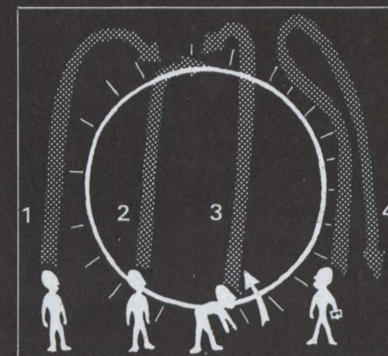
CUSSAC'N TAPAUS

Lyhennelmä Flying Saucer Review:ssa 5/68 julkaistusta artikkelista "Encounter with 'Devils'"; alkup. J.Mesnard & L.Pavy, Phénoménes Spatiaux, kesäk.68.

Tapahtumapaikkana oli niitty, joka sijaitsee lähellä Cussac'in kukkulaa, korkealla Cantal'in ylängöllä Etelä-Ranskassa (n. 20 km lounaaseen St. Flour'sta). Täällä olivat 29.pnä elokuuta vuonna 1967 Francois Delpeuch (13 1/2 v.) ja hänen sisarensa Anne - Marie (9 v.) paimentamassa kymmenpäistä lehmälaumaa Medor-koiran kanssa. Sää oli kaunis, taivas pilvetön ja länsituuli puhalteli vienosti. Lehmiä tarkkaillessaan Francois huomasi neljä lapsenkaltaista olentoa niityn vieressä kulkevan tien toisella puolella, noin 40 m päässä. Hän kiipesi kivikasan päälle nähdäkseen lapset paremmin; hän ei kuitenkaan tuntenut heitä. Hän huomasi, että hahmot näyttivät omituisilta - niiden kasvot ja vaatetus olivat täysin mustat. Lähellä niitä Francois ja Anne-Marie näkivät osittain heinäsuovan takana piilossa olevan suuren pallon, jonka häikäisevä kirkkaus tuntui silmissä tuskalliselta. Eräs näistä pienistä olennoista oli kumartunut ja näytti etsivän jotakin maasta. Toinen, jolla Francois'n arvelun mukaan oli kädessään auringonvaloa heijastava peili, teki ilmeisesti käsillään joitakin merkkejä tovereilleen.

Kun Francois huusi: "Tulisitteko leikkimään kanssamme", huomasivat olennot, että niitä tarkkailtiin. Ensimmäinen niistä kohosi pystysuoraan ilmaan ja sukelsi pää edellä pallon sisään sen yläosasta. Toinen seurasi ensimmäisen esimerkkiä ja samoin kolmas noustuaan ensin kumarruksista. Neljäs kohosi myöskin ilmaan, mutta ennenkuin se sukelsi alukseen, las-

piirrokset havainnosta

keutui se uudestaan ja näytti poimivan jotakin maasta (peilinsä, Francois arveli). Sitten tämä kohosi jälleen ylös ja saavutti pallon, joka tällä välin oli alkanut nousta spiraalin muotoista rataa ja oli jo noin 15 metrin korkeudella. Olento katosi aluksen sisään kuten toisetkin. Kohotessaan pallosta kuului pehmeä, jonkin verran läpitunkeva viheltävä ääni, johon sekottui suhinaa, jota kumpikaan lapsista ei pystynyt kuvailemaan. Pallo teki kohotessaan useita kierteitä , jolloin sen säteilemän valon kirkkaus voimistui huomattavasti. Sitten aluksen ääni hiljeni ja se lensi täyttä vauhtia luoteeseen. Tällä välin rikin tuoksu alkoi levitä lasten lähettyville ja lehmät alkoivat ammua levottomasti ja pyrkivät kerääntymään lähelle lapsia. Medor-koira haukkui esinettä ja halusi seurata sitä. Lapset eivät nähneet esineen katoamista, koska heidän täytyi huolehtia levottomista lehmistä, jotka he sitten ajoivat kotiin puoli tuntia tavallista aikaisemmin.

Esine vaikutti täydelliseltä pallolta, läpimitaltaan kaksi metriä, ja se oli hyvin kirkas, väriltään hopeinen. François käyttää silmälaseja ja hänellä on ilmeisesti herkät silmät; niin-

pä kyyneleet valuivat hänen silmistään neljännestunnin ajan esineen näkemisestä ja myöskin useina seuraavina aamuina hänen herättyään. Hänen sisarensa, joka ei käytä laseja, ei tuntenut silmissään mitään. Pallosta ei huomattu mitään yksityiskohtia. Eräässä kohden lasten havainnot kuitenkin erosivat. Anne-Marie oli nähnyt laitteen alapuolella laskeutumistelineen, joka koostui kolmesta tai neljästä suorasta tangosta, joissa oli 10 cm läpimittaiset"kengät". Niitä ei näkynyt enää koneen lentäessä. Vieno länsituuli puhalteli pallon suunnasta ja täten ilmeisesti toi rikin tuoksun lasten luo. Mainittakoon, että riittävän suurissa määrissä esiintyessään otsonin tuoksu saattaa muistuttaa rikin tuoksua ja että otsonin tuoksua on aikaisemmin havaittu lukuisia kertoja UFOjen yhteydessä.

Pikkuolennot olivat 1 - 1,20 m pituisia, siten että se, jolla oli "peili" kädessään oli pisin. Kaikkien ulkopinta oli musta, mutta niiden iho tai vaatetus muistutti Francois´n mukaan kiiltonsa vuoksi silkkiä. Lapset eivät varsinaisesti pystyneet erottamaan mahdollista ihoa vaatetuksesta; mahdollisesti vaatetus peitti tiiviisti koko kehon. Alaraajat eivät täysin vastanneet oman lajimme mittasuhteita ja käsivarret olivat suhteellisen ohuet. Lapset eivät nähneet kämmeniä, mutta jalkaterät olivat lyhyet ja kapeat. Pään koko oli varsin normaali suhteessa muuhun kehoon, mutta se oli muodoltaan pitkulainen ja leuka oli voimakas. Silmiä ja korvia ei näkynyt. Anne-Marie näki neljännen olennon (pisin) pään sivukuvan ja sanoi, että nenä oli terävä. He arvelivat myös nähneensä partaa molemmin puolin päätä ja myöskin jonkin verran leuan alapuolella.

Kun tutkijat (artikkelin laatijat) saapuivat paikalle, poliisit vahvistivat, mitä he tiesivät tapauksesta (lukeneet esim. artikkelin Paris-Jour 2. 8.9.67). Poliisin tutkijat, jotka olivat menneet tapahtumapäivänä klo 16 paikalle, sanoivat vielä

silloin tunteneensa rikin tuoksun; he suhtautuivat asiaan vakavasti.

Anne-Marieta, joka on pieni lapsi, ristikuulusteltiin hellävaroen miltei tunnin ajan, mutta hän ei missään kohden esittänyt ristiriitaisia tietoja. Samoin kuulusteltiin Francois´ta ilman negatiivista tulosta.

M. Delcher, joka on Cussac´n asukas, kuuli myös viheltävän äänen pallon noustessa ilmaan. Tapahtuman jälkeen lapset tulivat kotiin silmät kyynelissä; Anne-Marie ei pystynyt nukkumaan kahtena seuraavana yönä, myöskään Francois ei saanut nukutuksi tapauksen jälkeisenä yönä.

Phénomènes Spatiaux, julkaisija Groupement dEtude de Phénomènes Aériens et d´Objets Spatiaux Insolites (G.E.P.A.), toimittaja René Fouéré, ilmestyy 4 kertaa vuodessa, os. 69 rue de la Tombe-Issoire, Paris 14e, France.

CUSSAC´IN TAPAUKSEN TARKASTELUA

Kun on käsiteltävänä tapaus, josta ei ole muuta tietoa kuin kirjoitettu kertomus, on luonnollisesti varottava pitäytymästä yksityiskohtiin, mutta joitakin yleisiä piirteitä voidaan kuitenkin tarkastella. Mitä tulee itse tapauksen luotettavuuteen, on todettava, että paikalla olleet tutkijat eivät löytäneet tukea sille, että lapset olisivat keksineet jutun; tilanteen ollessa tällainen on vilpittömän tutkijan ilman ennakkoasenteita merkittävä lasten kertomus muistiin sellaisena kuin he sen kertoivat ja pidettävä sitä asiaa valaisevana havaintona muiden havaintojen joukossa. Koska on hyvin epätodennäköistä, että lapset olisivat tienneet muualla tehdyistä havainnoista, ovat samankaltaisuudet muiden havaintojen kanssa kiintoisia ja tarkastelun luonnollinen lähtökohta.

Havaintoasetelma oli tyypillinen: harvaan asutettu seutu, silminnäkijät arkiaskareissaan. (J. Vallee luonnehtii v. 1954 Ranskassa tehtyjä laskeutumishavaintoja: Havaintojen maantieteellinen jakautuminen oli kääntäen verrannollinen asukastiheyteen, ts. UFOjen esiintymistiheys harvaan asutuilla seuduilla oli suurempi kuin asutuskeskuksissa tai niiden läheisyydessä. Silminnäkijät - pääosin maalaisia - jakautuivat normaalisuhteissa miehiin, naisiin ja lapsiin; olivat useimmiten vakinaiset työpaikat omaavia ja usein yhteiskunnallisesti vastuunalaisissa toimissa. Havainnot tapahtuivat useimmiten silminnäkijöiden ollessa arkiaskareissaan ja tutussa ympäristössä.)

Havaittu esine oli hyvin kirkas ja sen kirkkaus voimistui nousun yhteydessä (kiihdytysvaiheessa?). Huomiotaherättävä seikka on havainnon vaikutus Francois´n silmiin. Viime vuosina on useissa havaintokertomuksissa mainittu kuinka havainnonjälkeisinä päivinä silminnäkijän silmät ovat olleet kipeät, punoittavat, vettä vuotavat, ts. on ollut havaittavissa tiettyä yhtenäistä fyysistä vaikutusta. Mainittakoon, että myös Suomessa on tiedossamme tapaus, jossa havainnontekijän silmät olivat jonkin aikaa turvoksissa.

Esineen kohoaminen spiraalimaisesti, siitä tällöin kuulunut surina, äänen hiljeneminen suoraviivaisen lennon alkaessa; kaikki seikkoja, jotka lienevät kiintoisia muiden havaintojen valossa. Samoin on merkillepantavaa esineen läheisyydessä aistittu tuoksu.

Havaitut humanoidit - esineen yhteydessä nähdyt olennot - eivät suuremmin poikenneet siitä jonkin verran epäyhtenäisestä kuvasta, jonka julkaistut humanoidihavainnot antavat. Pieni koko, ihmiseen verrattuna hiukan epäsuhtaiset ruumiinjäsenet, ulkoasun luonne ovat ~~varsin~~ tyypillisä monille havainnoille.
Käyttäytymiskaavio on tuttu: oleilua UFOn ulkopuolella. havaituksi tulemisen jälkeen nopea lähtö. Tässä yhteydessä voidaan suorittaa ajatuskoe: olisivatko humanoidit "pelästyneet", mikäli ne olisivat ihmislasten sijasta havainneet lehmien tarkastelevan itseään? Tämä ajatuskoe on luonnostaan enemmän tai vähemmän intuitiivinen, mutta sovellettuna useampiin havaintoihin se saataa jollakin tavalla tuoda valaistusta tutkimaamme aiheeseen. Mitä merkitystä tällaisella kokeella on, jääköön lukijan tutkittavaksi ja arvioitavaksi.

Lopuksi todettakoon, että tämä ei ole suinkaan ainoa tapaus, jossa humanoidin on kerrottu lentäneen.

Vaikka useissa UFO-havainnoissa esiintyykin selvästi identtisesti kuvailtuja piirteitä, eivät tästä vedettävät johtopäätökset aina ole täysin ilmeisiä; etenkin humanoidihavaintoja tarkasteltaessa on varottava ennenaikaisia päätelmiä.

Naivi-realistien näkemys, jonka omaava kuvittelee aistiensa vain "jäljentävän todellisuutta sellaisena kuin se todellisuudessa on", saattaa olla huomattavana esteenä humanoiditutkimuksessa (kuten kaikessa tutkimuksessakin). Mainittakoon, että nykyinen fyysinen tiede on hylännyt em. näkemyksen. On mahdollista, että UFO-ilmiö sekä siihen liittyen humanoidit tarjoavat esimerkin kosmoksen rakenteen sellaisesta puolesta, jota emme ole ottaneet huomioon, syystä tai toisesta, kasvaessamme nykyiseen maailmankuvaamme. Mitä tämä tosiasiassa merkitsee, selvinnee aikanaan. (PT)

● KIRJAUUTUUS
Kustannusosakeyhtiö Otava on julkaissut USAssa suuren myyntimenestyksen saavuttaneen Frank Edwardsin († 1967) teoksen "Flying Saucers - Serious Business" suomeksi nimellä "Lentävien lautasten arvoitus". Suosittelemme tätä runsaasti asiatietoja sisältävää teosta UFO-kysymyksistä kiinnostuneille. Kirjan on kääntänyt maisteri Seppo Harjulehto, jonka tekstiä UFOista on myös luettavissa Otavan julkaisemassa Mitä-missä-milloin-1969-vuosikirjassa.

MAAILMANLOPUN MERKKEJÄ 1500-LUVUN SUOMESSA

Erik Sorolainen oli yksi etevimmistä ja tunnetuimmista kirkonmiehistä ja Agricolan työn jatkajista. Hän kuoli vuonna 1625. Seuraava katkelma on suora lainaus eräästä Erik Sorolaisen pitämästä lsaarnasta. Kieli ja oikeinkirjoitus on 1500 - 1600-luvun suomea, mutta täysin ymmärrettävissä. Teksti on siis sellaisena kuin se oli hänen saarnansa käsikirjoituksessa:

"Cuinga usein möß on näkynyt taiwasa ninquin swri sotawäen ioucko sotiwan toinen toistans wastan? Cuinga usein on näkynyt ninquin cuolutten paaret, ristit, lwdat ia miecat taiwasa. Cuinga usein on Taiwas näkynyt olevan punainen ninquin weri, toisinans ninquin tuliset, toisinans siniset ia wiheriäiset liokat (=nykysuom. liekit) juoxewan ymbäri taiwan?" (Tarkiainen-Brummer: Poimintoja vanhemmasta suomalaisesta kirjallisuudesta)

Saattaa olla uskallettua puhua 300 - 400 vuotta vanhasta saarnasta. Kukaan ei kuitenkaan voi kieltää, etteikö siinä ole jotain tuttua nykyajallekin. Onko Suomen taivaalla lennellyt jotain muutakin kuin lintuja jo tuolloin? Tässä on jotain yhteistä 300 vuoden takaisen UFO-havainnon kanssa Sahalahdelta (ks. VIMANA 3-4/67 s.29). Mitä luonnollisinta on, että tuon ajan ihmiset yhdistivät kaiken selittämättömän uskontoon, ja niinpä Erik Sorolainen luokitteli tällaiset havainnot maailmanlopun merkeiksi, joista hän kyseisessä saarnassaan puhui. Lienee kuitenkin selvää, että taivaalla todella on nähty jotain. Suuri kirkonmies tuskin keksii omasta päästään tällaista seurakunnalleen. Ei ollut taaskaan mitään vertailukohteita, joten esineet olivat "ninkuin kuolleitten paarit" tai

"miekat" tai eri värisiä "liekkejä, jotka juoksivat ympäri taivaan". Tämä voisi olla aivan modernikin kuvaus lentävästä lautasesta. Huomion arvoinen on kuvaus "taivaallisista sotaväenjoukoista", jollaisista mm. Egyptin faaraot puhuivat. (Vrt. P. Oksanen: Lentolautaset ja raamattu, VIMANA 1/67)

Sattumako lienee sekin, että muinaissuomalainen kansa tunsi Kalevalan sankarin Ilmarisen, "taivaankannen takojan" myös nimellä Atsarlainen (Suomen Kirjallisuus I osa). Ei voi torjua ajatusta, että nimi muistuttaa kovasti tarunomaista Maan toista, tuhoutunutta kuuta, jota kutsuttiin nimellä Azatlan. (Ks. Rolf Telano: Borealis, Tulemme avaruudesta, esim. s. 27) Kansantarujen tutkijat eivät lainkaan ole eri mieltä siitä, etteikö joillakin taruhahmoilla voisi olla todellinen esikuva. Oliko Ilmarisella ehkä kaukainen esikuva jostain Maan ulkopuolelta? Vaatisi tarkat runous- ja kielihistorialliset tutkimukset, ennenkuin tästä voisi sanoa yhtään mitään, joten jättäkäämme täysin avoimeksi kysymys, onko nimillä Atsarlainen ja Azatlan mitään yhteyttä.

E.E.

K. G. Rehn: # LENTÄVÄT LAUTASET
Tammi 1968

Vajaa vuosi sitten Suomessa julkaistu K. G. Rehnin kirja: Lentävät lautaset (alkuteos De Flygande Tefaten, Zindermans 1966) on ollut ilmeisesti varsin luettu teos ja syystäkin; onhan se varsinaisesti ensimmäinen nykyajan UFO-ilmiöitä laajemmin kuvaileva teos maassamme. Tietolähteenä teos on varsin arvokas; loppupuolen havaintoluettelo antaa melko monipuolisen kuvan erityyppisistä havainnoista. Joissakin kohdin teoksen linja ei kuitenkaan minua tyydyttänyt. Rehn vetoaa tieteellisyyteen, mutta käsittelee kuitenkin tiettyjä seikkoja löyhästi ja ilman riittäviä perusteluja. Esimerkkinä tästä on telepatiaa koskeva tarkastelu: Ensin hän toteaa, että telepatia on mahdotonta, koska kaksi hänen mainitsemaansa tiedemiestä on olettanut sen mahdottomaksi, ja koska telepatia on mahdotonta, eivät kertomukset telepaattisiksi tulkituista ilmiöistä UFOjen yhteydessä voi olla mahdollisia. Tällainen ei missään tapauksessa ole loogisesti pätevää päättelyä; alkuoletukset ovat epävarmoja, toisaalta ei voida olla varmoja siitä, että UFOjen yhteydessä havaitut telepaattiset ilmiöt edes suoranaisesti kuuluisivat juuri siihen ilmiöiden luokkaan, jota parapsykologimme tutkivat (ja jonka olemassaolo ei ehkä sittenkään ole niin helposti Rehnin tavoin kiellettävissä).

Itse UFO-ilmiön yleinen kuvailu ei valitettavasti ole riittävän täydellistä, tämä puute ilmenee varsinaisesti "UFO-olentoja" koskevissa kohdissa. Valikoimalla inhimillisesti ajatellen epämiellyttävimmät olentohavainnot esitettäväkseen (joiden todenperäisyyttä ei liene syytä epäillä, koska ne ovat varsin hyvin tutkittuja tapauksia) hän kyllä mahdollisesti tekee vaikutuksen lukijoihinsa, mutta tutkimus, joka pyrkii käyttämään kaikkia mahdollisia tietoja, ei tällaisesta tunnepohjaisesta asennoitumisesta hyödy. Humanoidihavainnot muodostavat ehkä kiintoisimman ja kiehtovimman UFO-ilmiön tutkimuskohteen, mutta samalla ne aiheuttavat helposti ennenaikaisia päätelmiä, ja dogmaattista asennoitumista, joka estää edistyksen UFO-tutkimuksessa. Kuten sanottu, Rehnin "pippurilta haisevat kääpiöt" muodostavat sellaisenaan tutkimisen arvoisen havaintokokoelman*, etenkin koska havainnot ovat olleet ajallisesti ja paikallisesti hyvin keskittyneitä. Mm. artikkelissaan 'Middle American Creature Reports" (Flying Saucer Review 3/68) G. Creighton kiinnittää huomiota siihen samankaltaisuuteen, joka esiintyy Venezuelassa havaittujen kääpiöiden ja Keski-Amerikan intiaaniheimojen legendaaristen ?IHK'AL-olentojen välillä.

Humanoidien olemusta ei kuitenkaan voida havaintojen perusteella kuvata näin yksikäsitteisesti. Joskus on ihmetelty, miksi VIMANAssa ei ole paljoakaan julkaistu kertomuksia "vihamielisistä" humanoideista. Tosiasia on kuitenkin se, että tapauksia, jotka Maan ihminen kokee vihamielisiksi, on sattunut suhteellisen harvoin, eikä tällaisten yksityistapausten ylikorostaminen mielestäni edistä tutkimusta. Ylipäänsäkin käsitteisiin "vihamielinen" tai "ystävällismielinen" nojautuminen lienee esteenä ilmiön ymmärtämiselle.

Esityksen kirjoittaminen UFO-ilmiöstä on erittäin vaikea tehtävä, koska ilmiön eri puolet vaatisivat tietoja ja ymmärtämystä niin monilta inhimillisen tiedon alueilta. Mutta henkilöt, jotka kuitenkin pyrkivät ilmiön laajempaan kuvailuun ja aktiivisesti sitä tutkivat, ansaitsevat joka tapauksessa meidän "nojatuolikirjoittajien" kunnioituksen tervetulleina ummehtuneen ilman raikastajina ja ajattelun herättäjinä.

*Edellä käytettiin sanaa "humanoidi" kuvaamaan UFOjen yhteydessä havaittuja ihmisen kaltaisia tai ihmisestä enemmän tai vähemmän poikkeavia eläviksi olennoiksi tulkittuja hahmoja. Humanoidi-sanaa käytetään vieraskielisessä kirjallisuudessa yleisesti tässä merkityksessä.

(PT)

ONKO OLEMASSA 'AVARUUSELÄMÄNITUJA'?

- kiintoisa artikkeli New Scientist-lehdessä 13.4.67

Huhtikuun 13 päivänä 1967 ilmestyneessä englantilaisessa New Scientist-lehdessä oli tri Bernard Dixonin artikkeli "Searching for Bugs Aloft" (Korkealla esiintyvien eliöiden etsiminen), jossa tämä World Medicine-lehden apulaistoimittaja kuvailee viimeaikaisia käsityksiä ja tutkimuksia mm. panspermia-teoriasta.
USA:n Kansallisen Ilmailu- ja Avaruushallinnon NASAn tiedemiehet ovat nimittäin todenneet varmuudella, että lukuisia eri mikro-organismeja on ilmakehässä vielä 17 mailin (n.27 km) korkeudella. Alustavat tulokset osoittavat edelleen, että muita organismeja voidaan havaita vielä 24 mailin (n.39 km) korkeudella. Tri Dixon toteaa: Mikäli maapallon "biosfäärille" on olemassa jokin raja, niin emme ole sitä vielä löytäneet.

Se, että mikrobeja on löydetty niin korkealta, antaa aiheen pulmallisiin kysymyksiin: Mistä nuo organismit ovat peräisin? Kuinka ne pystyvät liikkumaan noin kauas? Ovatko ydinräjäytykset, tulivuorten purkaukset tai ihmisten ensimmäiset askeleet avaruuteen vieneet ne ylempään ilmakehään?

Toinen mahdollisuus, jota NASA on vakavasti pohtinut, on että ne ovat saattaneet tulla muilta planeetoilta. Ruotsalainen kemisti Arrhenius esitti ensimmäisenä tämän vuosisadan alussa panspermiateorian, jonka mukaan pienet itiöt "elämänidut", aluksi kiertotähden sähköisen työntövoiman ja sitten tähtien säteilypaineen avulla liikkuisivat tähtienvälisessä avaruudessa, kunnes joskus mahdollisesti joutuisivat jonkin kiertotähden vaikutuspiiriin, laskeutuisivat sen pinnalle ja suotuisissa olosuhteissa alkaisivat synnyttää sille elämää.

Panspermiateoriaa vastaan voidaan esittää kaksi huomautusta: Pystyvätkö mikrobit kestämään avaruuden vihamieliset olosuhteet ja kuinka ne voisivat sinkoutua pois kiertotähdeltä, joka on riittävän suuri pitämään ilmakehän ympärillään?

Tri Dixonin mukaan kumpikaan em. kysymyksistä ei ole kovin vaikea. Tri Carl Sagan on laskenut, että 0.2 - 0.6 mikronin (1 mikroni = 0.001 mm) kokoiset mikro-organismit pystyisivät poistumaan aurinkokunnasta ja että suuremmat organismit voisivat laskeutua Maan pinnalle. Auringon säteilypaineen vaikutuksesta pystyisivät kaikki Maan radan läheisyydessä olevat virukset, eräät bakteerit ja pienemmät bakteeri-itiöt (bacterial spore) kulkeutumaan pois avaruuteen siten, että ne saapuisivat Marsin radalle muutamassa viikossa.

Tri Dixon jatkaa: Tuollaisen matkan vaarojen, jotka kohdistuvat mikrobiin, on luultavasti suuresti liioiteltu. Eräs maapallon mikrobiologian antama huomattava opetus koskee mikrobien suurta kestokykyä. Monet lajit voivat kestää avaruudessa vallitsevan harvan tyhjiön ja matalan lämpötilan. Suurin vaara aiheutuisi auringon ultraviolettisäteilystä ja "protonituulesta". Mutta mikro-organismien suhteellisen pieni koko vähentäisi säteilyn pahoja vaikutuksia ja ohut ainekerros niiden pinnalla suojelisi niitä molemmilta vaaroilta. Tähdestä kaukana sijaitsevien kiertotähtien, kuten esim. Uranuksen ja Neptunuksen pinnalta lähteneet organismit kärsisivät mitättömiä säteilyvahinkoja.

Huolimatta niistä äärimmäisen huolellisista ja tarkoista näytteiden keräysmenetelmistä, joita tri Dixon kuvailee, on luonnollisesti saattanut joutua ilmakehän näytteiden joukkoon alkuaan itse tutkimuslaitteissa olleita Maan pinnalta tulleita organismeja. Tämä on kuitenkin ilmeisesti varsin epätodennäistä. Mutta ajan kuluessa saattaa näissä kiehtovissa tutkimuksissa esiintyä vaikeana se virhetekijä, jonka ihmisen avaruusrakettien avulla yläilmoihin sinkoamat laitteet aiheuttavat. Joka tapauksessa pyritään em. näytteitä ottamaan yhä suuremmista korkeuksista ja jos silloin vielä löydetään mikrobeja, muodostuu edellä esitetty pohdinta yhä huomionarvoisemmaksi. (PT)

Lentolautanen loisti Espanjan yötaivaalla

Madrid (UPI) Espanjan ilmavoimat ilmoitti perjantaina, että yksi sen koneista oli ajanut takaa tunnistamatonta lentävää esinettä Madridin koillispuolella torstaina.

Useita tunteja takaa-ajon jälkeen tuhannet Madridin asukkaat näkivät omin silmin salaperäisen kolmionmuotoiseksi kuvaillun esineen.

Virallisen edustajan mukaan F-104 -suihkukoneen lentäjä oli noussut 15 kilometrin korkeuteen yrityksessä saavuttaa esine. Mutta vielä tässäkin korkeudessa esine oli kaukana koneen yläpuolella, ja lentäjän oli palattava tukikohtaan polttoaineen vähyyden vuoksi.

Valopalloja

Tunnistamaton esine havaittiin ensimmäiseksi tutkassa Barahonassa Madridin koillispuolella. Lentokone lähetettiin ottamaan selvää esineestä. Myös eräs toinen ilmavoimien lentäjä näki esineen. Hän kuvaili sen olevan pyramidin muotoinen. Sen alapinnassa oli kolme kirkasta valopalloa.

Myöhemmin päivällä esine jälleen havaittiin tutkassa noin 27 kilometrin korkeudessa. Kirkas esine välkehti taivaalla yli tunnin ajan aiheuttaen liikenneruuhkia Madridissa tuhansien ihmisten tulvehtiessa kaduille ihmettä katsomaan.

Kolmiomainen

Ilmiöstä teleskooppikameralla otettu kuva osoitti esineen olevan kolmiomainen. Yksi sen sivuista vaikutti kiinteältä, mutta eräiltä osin se näytti läpinäkyvältä.

Ilmiö oli kohokohtana viikon aikana kertyneille tiedoille, joiden mukaan lentäviä esineitä olisi nähty monin paikoin Espanjaa.

Ilmiötä ei pystytty tieteellisen pätevästi selittämään. Espanjan ilmavoimien käsityksen mukaan kyseessä todennäköisesti on meteorologinen ilmapallo. Madridin säävirasto ilmoitti, ettei se ole kadottanut yhtään palloa ja tarjosi teorian, että kyseessä olisi satelliitin osa.

Madridin lähellä sijaitseva Yhdysvaltain Torrejonin lentotukikohta ilmoitti, ettei se ollut havainnut mitään epätavallista esineen ollessa Madridin yllä.

(Turun Sanomat 7.9.-68)

(Forssan lehti 8.9.-68)

Argentiinassa hurjia huhuja muukalaisista

Lentävillä lautasilla useita silminnäkijöitä

● Sadat uteliaat ihmiset ryntäsivät keskiviikkona Buenos Airesin ympäri kulkevalle kehätielle huhujen kerrottua auton ja lentävän lautasen törmäyksestä.
Eräät väittivät, että lentävän lautasen kaksi miehistön jäsentä olisi pidätetty Kenraali Pazin puistotiellä sattuneen törmäyksen jälkeen, mutta poliisi ja lähistöllä sijaitsevan kahden ilmavoimien lentotukikohdan virkailijat sanoivat, ettei heillä ole mitään ilmoitettavaa.

Muuan tuomari ryhtyi kuitenkin virallisesti tutkimaan Argentiinassa kiertelevien lukuisten lentäviä lautasia koskevien huhujen paikkansapitävyyttä tämän uusimman tapauksen jälkeen. Hän aloitti tutkimuksensa Argentiinan läntisen maakunnan pääkaupungissa Mendozassa, jossa kaksi työläistä antoi hänelle tarkan kuvauksen aiemmin näkemänsä lentävän lautasen laskeutumisesta.

● Tuomari Jorge Marzari Cespedes kuulusteli perusteellisesti 26-vuotiasta Juan Carlos Peccinettia ja 29-vuotiasta Fernando Jose Villegasia ennen kuin ryhtyi laajemmalti tutkimaan näiden väitettä, että viisi »muukalaista» oli piirtänyt merkillisiä koukeroita heidän autoonsa varhain viime lauantaina hitsauspuikkoa muistuttavalla esineellä. Alustavissa tutkimuksissa havaittiin elohopeaa ja rikkiä auton ulkopinnalla, kertoivat lehdet.

Peccinetti ja Villegas kertoivat »muukalaisten», jotka olivat noin puolentoista metrin pituisia ja kaljupäisiä, nousseen sitten eräällä avaralla paikalla seisseeseen nurin päin olevaa keittolautasta muistuttavaan esineeseen, joka nousi

voimakkaasti räjähtäen nopeasti ilmaan.

● Francisco Gomez-niminen 46-vuotias mies ja hänen vaimonsa Regina Vallejo puolestaan kertoivat merkillisen, kupukattoisen esineen seuranneen samana aamuna heidän autoaan noin tunnin ajan. Esine, josta sinkosi erivärisiä valonleimahduksia lensi lopulta tiehensä suunnatonta vauhtia.

● Kotirouva Susana Larrude de Salazar kertoi kuulustelijalleen, että merkillinen suuri tukaton ja korvaton olento, jolla oli leimuavat silmät, suuri suu ja pitkät hampaat oli rapistellut hänen ulko-ovellaan lauantaiaamuna. Kun olento näki hänet se katosi ja Susanna-rouva itse pyörtyi.

(Forssan Lehti)

Lentävä esine aiheutti kaaoksen häissä

Tuntematon lentävä esine aiheutti pahaa epäjärjestystä eräissä häissä Coyhaiguessa. Tämä kylä joka sijaitsee Chilessä 1.800 kilometrin päässä Santiagosta etelään, oli juuri valmistunut häiden viettoon, kun eräs kirkon ulkopuolelle jäänyt häävieras huusi näkevänsä lentävän lautasen. Kaikki kirkkoväki ryntäsi ulos, mutta järjestys palautui kuitenkin myöhemmin, nuoripari saatiin vihityksi ja häät pidetyiksi. (STT—AFP) 27/8-68

(Forssan Lehti 7.9.-68)

Outo esine

Tämä tunnistamaton lentävä esine, joka liikkui pohjoinen—etelä suunnassa nähtiin 90 minuutin ajan Madridissa torstaina.

Suomessa tehtyjä havaintoja

Kemin UFO-kerholta olemme saaneet seuraavan havaintokertomuksen:

"Oppikoululaiset Seppo Salonen ja Matti Turulin sekä postimies Jouni Kuoppala ja herra Martti Anttila Lapintie-Perttusenkatu välillä klo 00.35 - 01.00.

Kertomus: Kävelimme Lapintiellä. Havaitsimme itäisellä taivaalla oudon pallomaisen ilmiön, väriltään sinivihreä. Sen ääriviivat ja muoto olivat selvät ja säännölliset. Oikealla hieman alempana loisti hehkuva punainen esine n. 20 asteen korkeudella. Emme havainneet sen liikkuvan. Pallomainen ilmiö laajeni tasaisesti säilyttäen entisen muotonsa. Silloin lähti punaisesta esineestä kaksi nopeasti liikkuvaa kirkasta esinettä ikäänkuin ohjukset. Ne muuttuivat kahdesta vastakkaisesta laidasta aukeneviin kasvaviin sektoreihin, kumpikin. Sektorit yhtyivät. Niistä tuli samanlaisia kuin ensiksi nähty vihertävä ilmiö. Pallomaiset ilmiöt laajenivat ja tulivat yhä läpikuultavammiksi. Ne näkyivät parikymmentä minuuttia ja haihtuivat. Punainen läiskämäinen esine katosi yhtäkkiä. Ilmiöiden hävittyä näytti taivas tavallista kirkkaammalta auringon nousuun saakka. Lisäksi taivaalla näkyi revontulimainen pitkä vana."

● Esitämme parhaat kiitoksemme niille jäsenillemme, jotka ovat lähettäneet meille kertomuksia havainnoista. Kiitämme myös lehtileikkeiden lähettäjiä.

KIRJE TOIMITUKSELLE

Arvoisa toimitus.

Lentävät lautaset eivät ole enää suuren yleisön kiinnostuksen kohteena sillä tavalla kuin vielä joku vuosi sitten. Tämä on mielestäni vain hyvä >

asia. - Uskoisin, että lentolautaskiinnostus monen kohdalla on avartanut näkemystä, ja että yleinen mielipide on muokkautunut siten, että ollaan valmiit ajattelemaan, että voi olla muitakin avaruusolentoja kuin me Maan ihmiset. Tällainen kanta on mielestäni hyvä, sillä se voi poistaa osan siitä itsekeskeisyydestä, joka vaikeuttaa omaa Sisäistä Avautumistamme. Kovin kiihkeä kiinnostus lentolautasilmiöihin on kuitenkin omiaan siirtämään henkisen painopisteemme itsemme ulkopuolelle - ulkonaisiin asioihin - jolloin syntyy henkinen tasapainottomuus.

Paitsi että tällainen tasapainottomuus on ihmismielelle kovin rasittava, niin siihen liittyy sekin vaara, että ahdamme silloin päämme täyteen kaikkinaisilla psyykkisillä, okkultisilla ja esoteerisilla opeilla, jotka usein liittyvät lentolautaskirjallisuuteen. Vaara on siinä, että pidämme näitä psyykkisiä asioita hengellisinä - koska emme siinä tilassa tiedä eroa psyykkisen ja hengellisen alueen välillä - vaan kutsumme kaikkea henkiseksi. Todellisuudessa salakuljetamme tunne- ja ajatuselämään liittyvän psyykkisen alueen ilmiöitä hengelliseen tyhjiöömme. Todellakaan ei ole meille turhan takia sanottu, että etsisimme ensin Taivasten Valtakuntaa niin kaikki muukin annetaan meille aikanaan - ja vielä, että Taivasten Valtakunta on meidän Sisässämme - eikä siis missään ulkonaisissa asioissa - olivatpa ne sitten miten mielenkiintoisia tahansa.

Vaikka monen, monen vuoden harrastuksen jälkeen olen vakuuttunut siitä, että lentolautaset "ovat olemassa" ja että tällaisia ajassa ja paikassa tapahtuvia siirtymisiä eli avaruusvierailuja tapahtuu, niin olen myös tullut yhä vakuuttuneemmaksi siitä, että on kysymys niin laajoista ja valtavista asioista, että mahtaako näiden asioiden tutkiminen meille ihmisille varsinaisesti kuuluakaan. Ei niin, etteikö kaikkea voitaisi tutkia, mutta tutkiminen on tieteellistä työtä, joka on tehtävä tieteellisin menetelmin. Uskallanpa epäillä, että tulokset aina tulevat olemaan kovin laihat, kun tieteellisin menetelmin koetetaan tutkia asiaa, joka ei mahdu nykyiseen luonnontieteelliseen maailmankuvaan. Tutkikoon se, joka katsoo, että hänellä on siihen mahdollisuudet ja edellytykset. - Interplanetistit r.y. on ollut hyvä propaganda-järjestö, ja toivokaamme, että se on saanut enemmän hyvää kuin pahaa aikaan. Tieteelliseksi tutkimusjärjestöksi sitä ei ole luotu - eikä sillä mielestäni ole siihen edellytyksiä. Propaganda-järjestönä yhdistys on tehnyt tehtävänsä. Yhdistys ei ole enää ajan hermossa kiinni. Mutta vika ei suinkaan ole yhdistyksessä eikä sen toimihenkilöissä - vaan se johtuu ajan muuttumisesta. Ehdotan, että hajoitamme yhdistyksen.

Olen vakuuttunut siitä, että useimmat ihmiset, jotka ovat kiinnostuneita lentävistä lautasista, harrastavat näitä asioita sen takia, että meitä kiinnostaa ihmiselämän suuret ja syvät kysymykset ylipäänsä. - Vastaukset moniin näihin kysymyksiin saamme nyt aivan uudella tavalla Urantia-kirjasta, tästä uudesta ihmiskunnan kehitystä kuvaavasta eepoksesta, joka samalla on omiaan johtamaan nykyajan ajattelevaa ihmistä henkilökohtaiseen jumalsuhteeseen ja siten vähitellen avaamaan meidän Sisäistä Tajuntaamme.

Ehdotan, että rupeamme säännöllisesti kokoontumaan kääntääksemme englanninkielisestä Urantia-kirjasta kappaleita ja keskustellaksemme niitten pohjalta. Mielestäni sen tapainen toiminta on välttämätön jos haluamme edelleen jossakin muodossa seurata lentolautaskysymysten kehittymistä. - Muuten olemme, kuten muinaiset merenkävijät, vaarassa lumoutua Seirenien laulusta - mitä sanomat avaruudesta joskus myös tuntuvat olevan.

Joel Rehnström

Summary in English

This issue consists of articles concerning different aspects of UFO-research. Among other things we have given attention to that class of observations called 'the humanoids', which seems to be continuously growing in importance. We stress the importance of not to take definite attitudes towards these observations; the possibility of drawing false conclusions is obvious. The existence of so many different discriptions concerning these humanoids seems to indicate a much deeper mystery to be solved than for example the so called hostility-theory tries to propose.

As to the general situation here in Finland it may be interesting to note that the best-seller by Frank Edwards: Flying Saucers - Serious Business has recently been published by a well-known Finnish publisher.

As the year 1968 is coming to her end we like to express our gratitude towards those UFO-organizations which have been kind enough to exchange publications with our society. We wish a Happy New Year to UFO-researchers all over the world.

